

Ο ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΙΛΟΠΩΛΗΣ.

Φίλε Μή Χάνεσαι,

Ἔχω τόσον κωμικά πρόσωπα ν' ἀναφέρω εἰς τὴν διατριβὴν μου, ὥστε θὰ ἦτο ἐκ μέρους σου ἄκρα ἀχαριστία ἂν δὲν μ' ἐφιλοξένεις. Οἱ ἥρωές μου εἶναι δύο, ὁ Κατσιμπαλῆς καὶ ὁ Γ. Πρρρρ. Παππαδάκης· ὅσον διὰ τὸν πρῶτον, τὴν κωμικότητά του οὐδεὶς τὴν ἀρνεῖται· τὸν δεύτερον θὰ σοὶ τὸν σκιαγραφῆσω δι' ὀλίγων ἐγώ.

Ἐπάρχουσι φυτὰ παράσιτα, ὑπάρχουσι ζωόφυτα παράσιτα, ὑπάρχουσιν ὁμως καὶ ζῶα παράσιτα. Εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν ἀνήκουν οἱ ψύλλοι, ὁ ἥρωίςκος μου καὶ οἱ κορέοι.

Πρῶτον χαρακτηριστικὸν τῶν παρασίτων εἶναι ὅτι διατελοῦσιν εἰς διόλου καλὰς σχέσεις μετὰ τὴν καθαριότητα. Ὁ Πρ. Παππαδάκης τὸ ἔχει, ἀφοῦ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του σκεπάζει τὸν Κατσιμπαλῆν. Σκοπὸς δὲ τῶν γραμμῶν αὐτῶν εἶναι τὸν τελευταῖον ἀκριβῶς νὰ ξεσκεπάσω.

Ἡ διατριβὴ τοῦ Πρ. Παππαδάκη δύναται νὰ ὀνομασθῇ διθύραμβος ἢ ἐπικήδειος—σήμερον εἶναι συνώνυμα—εἰς Κατσιμπαλῆν. Καὶ εἶναι δίκαιοι οἱ διθύραμβοι καὶ οἱ ἐπικήδαιοι δι' ἓνα ἥρωα τῆς νεωτέρας φιλανθρωπίας.

Ὅτι δὲ εἶναι τοιοῦτος ἥρωας τὸ ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος. Ἐνθυμοῦμαι ὅταν ἐπρόκειτο νὰ εἰσαχθῇ εἰς τεκτονικὴν λέσχην ἐνταῦθα, τοσοῦτος φόβος τὸν κατέλαβεν ἐκ τῆς κωμικῆς ἐκείνης δοκιμασίας τῶν τεκτόνων, ὥστε γονατίσας πρὸ θρανίου μετὰ δακρυόεντα ὄφθαλμοῦ παρεκάλει θερμῶς νὰ τὸν ἐλευθερώσουν ἀντὶ τῶν πρὸς τὸν πλησίον εὐεργεσιῶν του.

— Δὲν θέλω νὰ γίνω μασόνος, κ. πρόεδρε, ἔλεγεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ ξύλον, ἀφῆστέ με, δὲν θέλω, τί σὰς ἔκαμα; ἐγὼ βοηθῶ ὄρφανὰ καὶ παντρεύω κορίτσια· ἐγὼ κάνω πολλὰ καλὰ, κ. πρόεδρε, λυπηθῆτέ με.

Ἴδου δὲ πάλιν σήμερον ὅτι τὸ ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ Πρ. Παππαδάκη ὅτι εἶναι φιλόσοφος, ἐνθυμίζων εἰς τὸν ἀχάριστον διευθυντὴν τῶν Ν. Ἰδεῶν ἀρνηθέντα τὴν καταχώρησιν τῆς ἐν τῇ Στοᾷ διατριβῆς ὅτι εἶναι κουμπάρου του. Καὶ τίς ἀρνεῖται τὰ αἰσθήματα τοῦ Κατσιμπαλῆ;

Μήπως προχθὲς ἀκόμη δὲν προσέφερον εἰς τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα πολυέλαιον τὸν ὁποῖον ἀπελπισθεὶς νὰ πωλήσῃ, εἶχε προσφέρει ἄλλοτε τὸν ἴδιον εἰς τὴν Ἀδελφότητα τόσον πομπωδῶς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Καραμάνου;

Φοβεῖται μὴ τὸν λυπήσῃ ὁ Πρ. Παππαδάκης, καὶ δὲν ἀναφέρει τὰς μυστικὰς ἄλλας φιλανθρώπους καὶ εὐγενεῖς πράξεις του.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι προσέφερον ἅπαξ ἐπὶ ζωῆς του ἀνωνώμως δρ. 500 εἰς τὸν Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν σύλλογον, ἀλλ' ὅταν ἐξελέγη πρόεδρος ἐνόμισε καθήκον του νὰ τυπώσῃ λογοδοσίαν διὰ τὴν τρίμηνον προεδρείαν του—διότι μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του παρητήθη ὅλη ἡ λοιπὴ ἐφορεία συχαθεῖσα πλέον αὐτὸν καὶ οὕτω ὁ σύλλογος τὸν ἠνάγκασε νὰ παραιτηθῇ—εἰς δὲ τὴν λογοδοσίαν του ὁ ἀνώνομος ὀνομάσθη Μ. Κατσιμπαλῆς. Ἄλλ' ὅταν ἦλθεν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν εὗρεν εἰς τὸ ταμεῖον τὰς 500 δρ. διότι ἔδωκεν αὐτάς, ἀλλὰ παραιτηθείσας τῆς ἐφορείας ἔμεινε πανθυπουργός καὶ τὰς ἔλαβε πάλιν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ δύο συνεδριάσεις συζήτησις διὰ τὸ σκάνδαλον.

Δὲν γινώσκει ἡ ἀριστερά του τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, ὅστις καὶ διὰ μίαν δραχμὴν δοθεῖσαν τὸ μεσονύκτιον ὁ ἴδιος στέλλει αὐθωρεῖ τοὺς ὑπαλλήλους του εἰς τὰ γραφεῖα

τῶν ἐφημερίδων μετὰ διαφοράκια ἐπαινετικά, ἀγγέλλοντα τὴν φιλόσοφον πράξιν. Ἄς μαρτυρήσουν ὅλοι οἱ ἐργασθέντες εἰς δημοσιογραφικὰ γραφεῖα.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐγὼ γνωρίζω μυστικὰς εὐγενεῖς πράξεις του. Διότι ἐνθυμοῦμαι πόσον γελοῖως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ μακαρίτου Ρήγα εἶχε συλλάβει σχέδιον μυστικοῦ κύκλου οὐ καὶ ἀνώτερος ἐπόπτης ἀνηγορεύθη. Ἐνθυμῆσαι καὶ σὺ κύριε Πρ. Παππαδάκη τί χρηματολογικὴ παγίς ἦτο ἐκεῖνος ὁ μυστικὸς κύκλος καὶ ἐνθυμῆσαι τὴν μῆνιν ὄλων τῶν συμμοριτῶν ὅταν ὁ καλὸς νέος δικηγόρος Δ. ἐζήτησε λογαριασμὸν τῶν ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Κατσιμπαλῆ συλλεγομένων φράγκων. Δὲν ἔδωκε ὁμως λογαριασμὸν τότε καθὼς δὲν ἔδωκε καὶ διὰ τὰς 2,500 φρ. ἅτινα ἔλαβε διὰ ἐκδοσιν 19 ἰριθμῶν! τῆς ἐφημερίδος Ρήγας. Συχνὰ ὁμως ἀκούω περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ χάρτου τῶν 19 αὐτῶν φύλλων ἀνεξοφλήτου ἀκόμη.

Ὁ Κατσιμπαλῆς μετρίοφρων! ὁ ἄνθρωπος ὅστις παρεκάλει ποτε δημοσιογράφον νὰ γράψῃ ὅτι κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως τὴν πρὸ τριετίας αὐτὸς ὁ δημοκρατικὸς εἶχεν εἰς τὰ παράθυρα τοῦ καταστήματός του ἐξ παρθένους, ἀλλὰ πραγματικὰς, ὅπως ἔλεγε καὶ τὸν ἔρανον μετ' αὐτοῦ, αὐτοῦ καμαρώνοντος ἐν ἀποθεώσει εἰς τὸ μέσον. Αὐτὸς ὅστις ἀφοῦ ἐξήντησε ὅλα τὰ σχήματα καὶ τὰς θέσεις τῶν φωτογραφιῶν ἔφερε τῶρα κύπελλα μετὰ τὴν φωτογραφίαν του καὶ τὰ χαρίζει εἰς τοὺς φίλους του. Αὐτὸς ὅστις ἔγραψεν ὁ ἴδιος ἐκ Καρλσμπατὸν εἰς Παρισίους ἐπὶ μιᾶς Carte-postale ὅτι ἀπέθανε διὰ νὰ ἴδῃ τί effet θὰ κάμῃ ὁ θάνατός του, καὶ ἀφοῦ εἶδεν ὅτι ἐδῶ δὲν ἐξεδόθησαν ψηφίσματα ἔλεγεν ὅτι εἰς τὸ Παρίσι ἐκλείσαν ἡ φάμπρικες τῶν καπέλων.

Ὅλοι εἰς τὴν Εὐρώπῃν βλέπουσι κατ' ἔτος μετ' ἐπισκεπτῆρια στεμματοφόρα τὸν δημοκρατικὸν ὅστις, ὅταν ἐπιστρέφῃ, προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τοὺς ἀπλουστέρους ὅτι ὁ Γαμβέττας τὸν ὑπεδέχθη ὡς ἀδελφόν, τῷ παρέθεσε τράπεζαν, ἐξῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς περίπατον καὶ τῷ εἶπε χαιρετίσματα εἰς τοὺς δημοκρατικοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τέλος πάντων δὲν εἶναι μετρίοφρων ἄνθρωπος ἀγράμματος ὅστις ἔχει τὸ toupet νὰ ὑπογράψῃ πραγματείας περὶ ἐκπαιδεύσεως ἐν αἷς παρεντίθενται χωρὶα ἐκ τοῦ Κικέρωνος!

Αἱ θυσίαι του εἶναι μετὰ τὸ ἀζημιώτόν του, διότι πάντες ἐνθυμοῦνται τὴν δονκισωτικὴν προκήρυξίν του πρὸς τοὺς Πειραιεῖς δι' ἧς ἐζήτηε 10—20 δρχ. παρ' ἐκάστου διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸς δύο κανονοστοιχίας καὶ ὀχυρώσῃ τὸν Πειραιᾶ!

Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐφημερίς τῶν Ἀθηνῶν ἀξιόλογον συνίστα εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ν' ἀγοράζουσαν ὅλοι καπέλλα ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ Κατσιμπαλῆ διότι τὰ χρήματα τὰ προώριζεν ὁ ἐντιμὸς πιλέμπορος εἰς μέγαν ἐθνικὸν σκοπόν. Παθὼν τόσα ἔτη καὶ ὁ μὲν τοῦ Κατσιμπαλῆ μέγας σκοπὸς ἐπληρώθη, ἀλλ' ὁ ἐθνικὸς . . . ἐλησμονήθη. Τρία ἔτη!

Πρὶν δώσω πέρας εἰς τὴν σκιαγραφίαν αὐτὴν ὀφείλω, κ. Πρ. Παππαδάκη, νὰ σὰς παρατηρήσω ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπλαγῆτε καθόλου διότι ἀποκαλύπτω τὸν Κατσιμπαλῆν ὅτι εἶναι ὅτις ὡς λέγετε οὐδὲμίαν κατέχω ἀκόμη θέσιν ἐν τῇ κοινωσίᾳ, διότι ἴσως δὲν πωλῶ καπέλλα εἰς τὴν Ὀδὸν Αἰόλου καὶ πολυεταίους εἰς τοὺς ναοὺς. Ἀπατάσθε. Κατέχω τὴν θέσιν τοῦ τιμίου πολίτου. Ἐὰν σεῖς τὴν θεωρήτε μικράν, τότε καλὰ θὰ κάμνετε νὰ μὴ τὴν καταλάβετε ποτέ.

Ἄριστιδης Ν. Ρούκης.